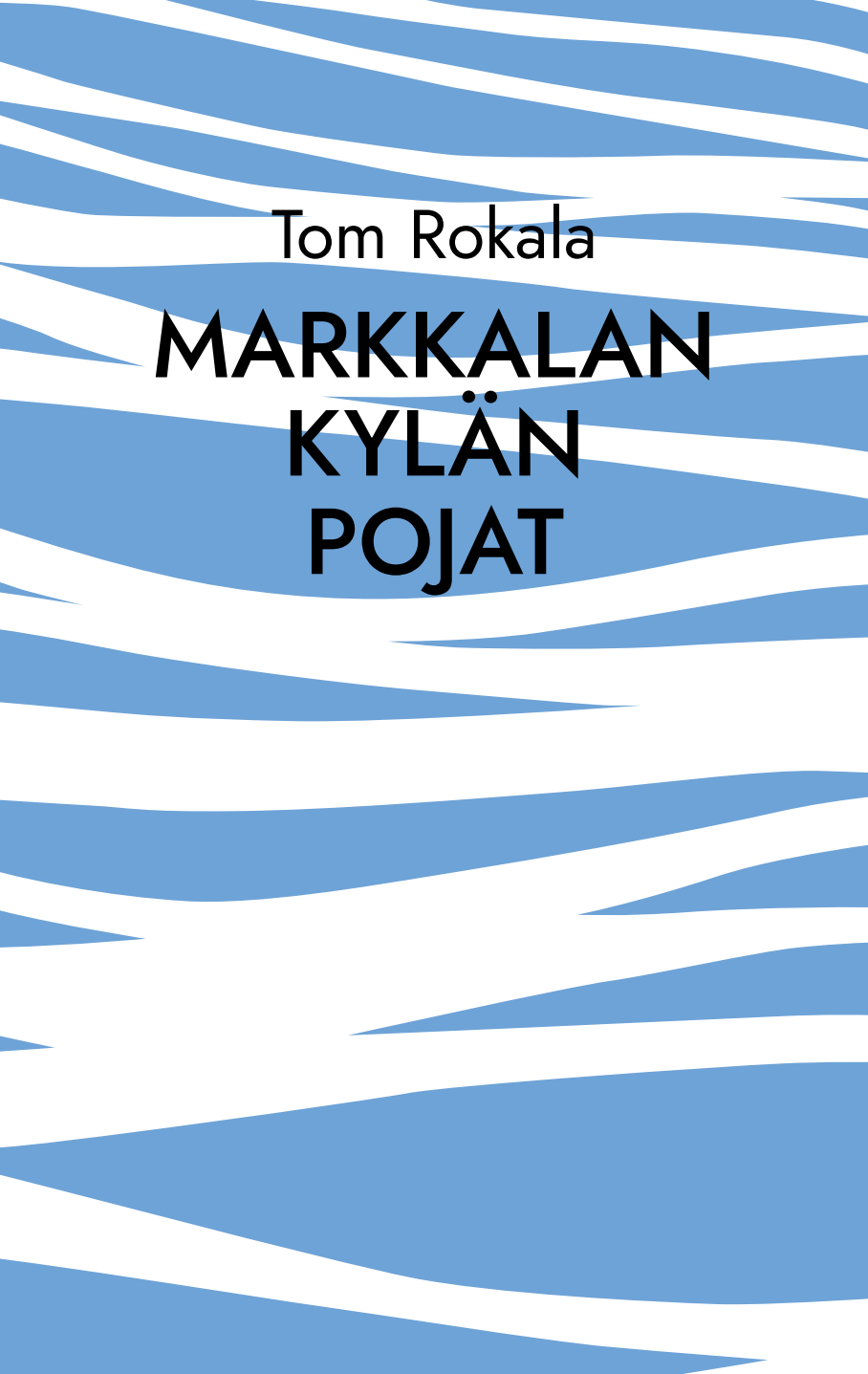

Tom Rokala

**MARKKALAN
KYLÄN
POJAT**

MARKKALAN KYLÄN POJAT -
muistumia 1960-luvun lopun
ja 1970-luvun lopun kuumien
kesien tienoilta.

Tom Rokala

MARKKALAN KYLÄN POJAT –
muistumia 1960-luvun lopun
ja 1970-luvun lopun kuumien
kesien tienoilta.

Julkaisutiedot

© 2024 Tom Rokala

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki,
Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Nor-
derstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-8283-5

SAATTEEKSI

Tämä kirja, jota voi luonnehtia kuvauksella ”fiktiivinen novellimainen pienenomaani”, perustuu kirjoittajan, Tom Rokalan, silloisen kuvitellun nuoren pojan elämään, hänen fiktii-visin omakohtaisiin kokemuksiinsa kahden kesän ajalta, Kaakkois-Suomalaisessa kyläyhteisössä. Kirja ei ole silti omaelämäkerronnallinen missään muodossa. Kirjan henkilöt, tapahtumat, paikat ja aika ovat fiktiivisiä eli keksittyjä ja ilman vastaavuutta tapahtuneeseen todellisuuteen; tämä osoittaa kirjan vahvan ultra-autofiktionaalisen luonteen.

Tom Rokala on kirjoittajan kirjailijanimi. Tom on syntyjään Kaakkois-Suomalainen mieshenkilö, joka on elänyt lapsuutensa ja nuoruutensa Kymenlaaksossa paperitehdaspaikkakunnalla 1960 - 1970 luvuilla.

Tom Rokala
Cornevillessä, 2024

Kesä 1969

Kotikontu

Lojuin kotonani Kouvonkosken kauppalan Markkalan kylän rintamamiestalon vintillä kuumissani huoneessani patjalla, sänkyä minulla ei ollut. Huoneen sisustus oli luonteeltaan minimaalinen, muutama jakkara ja kolhiintunut pöytä sekä psykedeelisillä väreillä maalattu pönttöuuni, joka talvella lämmitti tehokkaasti n. 3 X 4 m² vinttihuonetta. Tällainen huone on tyypillinen osa perinteistä rintamamiestalokulttuuria. Huone oli maalattu kirkkailla perusväreillä sininen, punainen, ja musta hallitsivat seinien pintoja. Rähjäinen huoneeni ei kuitenkaan ollut, vaan kaikki sisustuselementit olivat tarkkaan harkittuja, tilan psykedeelinen tunnelma oli pyritty luomaan ottaen oppia amerikkalaisten Rock Lp levyjen kansista saatuja malleja lähtökohtana käyttäen. Huoneen

laittamisessa olin kohdannut myös ikävyyksiä, kun isäni oli saanut raivarin nähdessään värikään pönttöuunin, jonka olimme kylän poikien kanssa yhteistuumin maalanneet. Hänestä vanha ruosteinen pinta olisi ollut edustavampi. No, toivotin isä-Toukon painumaan hemmettiin, siitä huutamasta, koska hänen perheestään huolehtimisensa oli ollut viime aikoina suoraan sanottuna ns. laimeaa yleensäkin, niin turha oli tulla tänne huutamaan kun poikansa oma-aloitteisesti yrittää saada aikaan jotain rakentavaa ja kunnostaa ympäristöään. Meillä oli todella riisuttu asumisen mali; ulkohuussi, ei vesijohtoja, kantovesi kaivosta, puu-uunilämmitys, ei jääkaappia vain kellari. Toukokaan ei ollut mikään esimerkillinen kotona touhuaja, vaan laiskasti kantoi vettä ja hakkasi halkoja, vähän hävetti kun kaikilla kavereilla oli vesijohdot ja muita mukavuuksia. Hyvä sentään, että oli sähköt.

Oli todella kuuma kuten aina kesällä Kaakkois-Suomessa, tuulettaa huoneessani voi vain yhden ikkunan kautta, joka olikin yleensä apposen auki. No, pieni hiki ja kuumuus ei haitannut

pari kuukautta sitten 15 vuotta täyttänyttä finninaamaista poikaa.

Alhaalta pihalta porttimme vierestä ikkunani alta kuului vihellys. Viheltäminen on lähes ainut tapa ottaa kontaktia, jos haluaa tulla tapailemaan, koputtaminen ja ovikello eivät olleet mahdollisia kommunikaation välineitä. Myös pienten kivien viskominen ikkunaan on sovelias tapa herättää huoneen isännän huomio, joskin tämä keino omaa tiettyjä riskejä. Vinkuvasta nuotista ja hennosta puhalluksesta arvelin tulijan olevan Aatos. Hän on eräs kaverini kylän nuoremmista pojista.

Työnsin naamani ikkunasta ulos ja huusin: ”No mitäs äijä”,

”Saamari, kun on kuuma ja pyörällä pitää polkea. Oispa mopo ! Lähet sä kalaan Uraskille ? pyyteli Aatos.

” Nii ja oispa puhelin, Ukko ei oo sitä meille hommannut, vaikka se jo useilla onkin”, vastailin Aatokselle.

Kirja perustuu kirjoittajan, Tom Rokalan, silloisen kuvitellun nuoren pojan elämään, hänen fiktiivisiin omakohtaisiin kokemuksiinsa kahden kesän ajalta Kaakkois- Suomalaisessa kyläyhteisössä. Kirja on novellimainen pienoisromaani. Kirjan henkilöt, tapahtumat, paikat ja aika ovat fiktiivisiä eli keksittyjä ja ilman vastaavuutta tapahtuneeseen todellisuuteen; tämä osoittaa kirjan vahvan ultra-autofiktionaalisen luonteen.

Kirja on kuvaus siitä murroskaudesta ja siltä ajalta kun rock, rauha ja rakkaus sekä hippitys syrjäyttivät, ainakin hetkeksi, tangon ja kylätappelut. Osin fantasmagorinen ja fiktiivinen realistinen kerronta luo värikkään ja mukaansa tempaavan kuvan 1960-luvun lopun ja 1970-luvun alun teollistuneesta kaakkoissuomalaisesta kauppalasta. Kylän pojat ovat aikansa sankareita ja lapsia, jotka kukin omalla tavallaan elävät omaa nuoruuttaan.

BoD

9 789528 082835